

עין משפט
גד מצות
כג:

[illegible]

י"ס' ד"י הזקן

[illegible][illegible]

ים דקסטר זכות הוא לו ולא ע"י עמלו דגכי כסף
 ים שטר לית ליה גיטו וידו נזקין כחמד דקדמתי אף
 נן כסף אלמנה בתרייהו אית ליה ע"י עמלו לא
 להו כספך בין ע"י עמלו בין ע"י אחרים ע"י
 לעגד ע"י אחרים
 שטר בין ע"י עמלו
 ויל גיטו וידו נזקין
 נה ליה והאי דלא
 תסוס דסופיה רבי
 האם אכל רשע
 מלך מאיר אף כספך
 נין לעגד ויש ע"י
 לו וכל שכן שטר
 שלש מתקנות ולמר
 כספך בין ע"י אחרים
 ובשטר ע"י אחרים
 ורבי שמעון וס'
 דכספך ע"י עמלו
 כרנן בשטר דלא
 חזא א"כ הא דקיימא
 איתם כחמד יחידה
 בעדין הילכך יכח
 דפרשיות דרשא
 ורורו וסופא חשון
 לעגד עכ"ל וס'
 מתקנות דילמא
 דמתניתין רשב"א
 היתו אף ע"י עמלו
 ודא אחרים דוקא והא
 וידו נזקין כחמד
 כרבי מאיר ולא
 ים לומר א' גרסין
 עון ק' אלמור א'
 ולא ע"י עמלו" על
 ולקנות דכר עד"כ
 ומתי' דהא אמרי
 יתי עמלו ולקפרי
 ז"ל כיון דלששת
 דרשב"א כדלמא
 (דף יג.) דלמרי א'
 ופסלי ליה אלמא
 ודא חזן כחמד וכו'
 יחיד חכמים
 דרנן פליגי עליה
 שיש שלש מתקנות
 עשה שיהא אקב"א
 מפרשים דמי

א' דלמר העבד לאחר לקבל ליה גיטו מיד רבו מה
(על פ' דנ) ובשער ע"י אחרים אצל אמירתו של
ב' קנימיתו ליה מהו שיעשה שלום הא דלמר זכור
לקבל גיטו משום דמר לה לא משא ומתן זכור
ומתעשה שיתפלא ואכ"ס הוא עומד וזוה
מקבלת גיטה שלום נמי מצי משא אצל עבד לר' **ר**
די אחרים דקאמר הניו אפילו עומד וזוה כיון
שטעם דמירי לענין הקרנות ונפקא מינה
ב' ונבמסת דברים פברק א"ל כן המדור
הס' ה' מילתא דר' הוה בריה דר' יהושע למיפסח
הא אפי' דתי' למיפסח מדברי' אומר' א' נמי
א' א' דילמא הוא נמי שלוח דין' ונפקא מינה שדו
הי' מרבו שפיר א' הו' אסותא' שלי' דר' **ר**

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לר' שמעון בן אלעזר. דאמח
שליח לקבל גיטיו: כאשכח
לן (לקמן דף מא.) מושלחה
דקאמח על ידי אחריס: או

רב כוננו מהו עשישה
 ובו כיון דגמר לה לה
 מא אשה דאיהי מצי
 מי מצי משויא עבד
 שלח נמי לא מצי
 פשטא (ב) לה לה
 דאמר רב הונא
 תני "שלוחי דרחמנא
 שלוחי דידן נניהו
 מצינן עבדינן ואניהו
 בדא דאיהו לא מצי
 מצי משוי ולא היא
 ת קרבנות כלל עבד
 דאין הרברים שהעבד
 מיד רבו של חבירו
 ובלבד שיהא הכסף
 א קמפליג דהא מאיר
 בלא רבו דאין קני
 סברי יש קני לעבד
 שיה בלא בעלה אמר
 בולי עלמא דאין קני
 קני לאשה בלא
 דאין דאקני ליה אחר
 שאין לרכב רשות בו
 קני עבד קני
 מנת לא כלום קאמר
 דאמר ליה על מנת
 אלעזר אמר כל כי
 לא פליגי דקני עבד
 סקינן בגון דאקני ליה
 על מנת שתצא בו
 מר ליה קני עבד
 על מנת לא כלום
 דאין לרדידה נמי הא
 דאין לא אמר ליה
 מאיר אדרבי מאיר

קבלתו לא חל דכי לא ח"ל
 לו לך וקבל גיטי שמא מיג
 ועון בן אלעזר בשטר ע"י א
 הוא לו יכול לקבל גיטו שלא
 ממנהי קבלתו או דילמא לא
 משמע בן אלעזר כיון דלכו
 זמנו מטעם שלמות: **דאמ**
 גנוץ מודר הגאח מן הכהן
 (ה) צ"י ה"י כהני שלוחי ד
 י"ח לומר דלדורותיהם בדמיה
 ויומר דהם הכי קמוציה א
 י"ה הכן מקריב שחזר לדעת
 י"ז שבר מיוו שהיה שלח

וכה כר' מאיר דאין קנין
ליה על מנת שאין לרנך רש
אל דנדרים (דף פח.) דמתן הת
לא יהא לנעקך רשות בהן א
ך פיק אבל אי אמר לה מה
(שמעתי דבר כר"מ וקיימא
השלי משמע דהלכה כרבי

הואיל ותשיית חפציו היא חחת שבע וארון וכי איל עים היר כמתנה לאחיו לחמיות וסתכל על שבעדו מעליו, כי עבד וסתכל והואיל והתנה בנותו ברשות אדוק לא נקב אדוק, כמי שחיים הרים והררף, והי יודע וסתכל אשה מאיר [אדיר] ורבנן [אדיר]. לוי אשה כאשר דינים

עבד אינו מקבל גיטו עבד מהו שיפעה
ו. ועושה שליח לקבלה כחשק דנפקא
ביתו מלמד שהשעה עושה שליח והיטו
למלאו כו. ועי' אחרים דקאמר שזכה
לו רבו גיטו על ידי אחרים או שה
עושה שלא מדעתו: גמר לה לה
חאשה. ועושה שליח: בני כהני.
לענין הקרבה קרבנות: שנוי
דרחמנא נינוס. ולא שנוי דידן
ומפאק מניה למודר הנאה מסכן
שהסכן מותר להקריב קרבנותיו והא
מילתא איבעיא לן בגמרא: פסק
אין בין המודר (דף לה): והא
עבד כו'. והכי יליף רב הונא משה
טעמא היתר בהקרבה למודר הנאה:
בפורס קרבנות. שיהיו הן עובדים
אל העבודה: שייך בנינוין. אם אינו
מקבל גיטו משום דלא יאמר הא גיט
ממשות רבו מקבל הוא גט לחבירו
שאינו עבדו של רבו אלא של איש
אחר דכל יאמר הגט לרשות שאינו
שלו: דכל לא מיד רבו שלו. ר"ח
רבי שמואל כו. איש אחר: ר"ח

דלמך בכסף ע"י אחרים סבר אי
קנין לעבד בלא רבו אם נתנו לו
במתנה וזה בו רבו הילכך אש"י
דבזי בכסף משל אחרים אי אפשר
שקנינו הוא ואתן לרבו: ורש"י סביר
יש קנין. אם נתנו לו מתנה סביר
ודעת אחרת מקנהו ונתן זה לא גמר
בלבו שיהיה בו הרב הלא דעבד
ומפריק ביה על ידי עממו: קנין
דאשה ובעלה בעלמא אינטיירטל
ואשה יש עבד הואיל ובעלה וזאי
במעשה ידיה ובמציאותה ובי היכי
דלוינו לענין מתנה בעבד איכא
למשמע דה"פ בנחש: דכ"ע איש
קנין. אי היכי ליה טעמה: אכתי ליה
סנאה. דמעיקרא אדעתא דתנאה
אקטיה: לא כלום אמר ליה. דכיון
דקנה עבד קנה רבו: שטלא בו
לחירות. שמתניהו לרבך בפדיון:
אין

אלא על מנת שחזא בו
ורמי דרבנן אדרבנן דחניא
אין
בגל גיטו וזא ומקבלו פשיטא לן דמהני
ג' דרע לפי שבא מטעם שליחות: או לא
יריס בחבורת שליחות קאמר כלומר ג' ר'ר
דמפתח לא זמן שאני מותר ולמ"ד ח' ח' ח'
בחבורת שליחות קאמר דלא דמי לאב
לא מאי מקבלו שליח נמי לא מאי לשווי
ר' ר' הונא הרי בחי' שליחי דרחמנא
שהבאן מותר להקריב קרבנותיו מימה
ומנא הוו או לשווי דידן ולא איפשיטא
הוא בכמה דוכתי דלא אימפשיטא אלא
הא הני כהני לשווי דרחמנא דוקא יטבו
עליהם: א"ל שליחי דרחמנא [גמי] יניחו
עית הבצילות:

ועבד בלא רבו ואין קיין נחשה בלא
 בו דמשמע אבל אי אמר ליה על מנת
 המדיר (ו) חתנו הנאה ממנו והוא רואה
 מה שזה נושא ונותן לפניו וקאמר
 תצרי תעשי קני יסודן בעל וסמולא אמר
 לן (בסודות דף ט:): הילכתא וותיה דרב
 איר דהא רב קאי וותיה וותיה ע"כ
 אליבא

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תום' ד"ה דאסר וכו' וז"ל
דאזרחיה דגם' וכו' גליין סל
הגלון מוהרריב ז"ל ועוד
כמוסות ד' מד ע"א מדיה
והלכתא ולקמן דף פה ע"א
מדיה ואס נתן וברין נדריס ד'
עב ע"א ד"ה ולענין הלכה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הדר פשטא גמיר לה;
(ב) תוב' ד"ה (בע"ה) ר'
שמעון וטר' יר' שמעון ב"א
סבר לה כר"מ: (ג) ד"ה יר'
אלעזר וטר' המדיר את חתני
וכו' אומר לה לבתה הרי:

מוסד רשמי

הוצא בסוף המסכת

מוסף תוספות

הוֹבֵא בְּסוּף הַמַּסְכָּת

מ' ר"י הזקן (המסא)

[illegible]

ה' הולך כי איל קני קנה עבד
יה לא אקני ליה עד שיצא בהן
הוא. ודעת הרי"ם שאין הפרש
בזה [און] מה שחרצה לעשות ולא
פלא והדקדק כמו שכתבנו, וזכר
נו כפי מציאת האשה. ורמזי דר'
ן מהא דר' אלעזר בין כעבד בין
אזרי אלא כעבד
הרי"ף חסד נשמואל ע"ה ועי'
המ"ב. ורש"י ורשב"א נתנו